Nu este doborât încă țarul Moscovei !

On Iulie 30, 2016

Fii acea parte a imensității șansei de a alege, fără ca circumstanțele să mai aleagă în locul tău.

Scena din film continuă. Basmanov sosește cu vestea trădării prietenului lui Ivan, cneazul Kurbski. Călugărul citește mai departe psalmul regelui David. Altcineva îi șoptește tarului despre întinderea trădărilor. Călugărul: „O cât apasă inima. Așteptat-am milă. Dar în zadar. Mângâitori am căutat. Dar n-am aflat."

Şi atunci, deodată, Ivan și-a ridicat capul. Şi ca o fiară sălbatică a strigat prin toată catedrala: „Minți ! Nu este doborât încă țarul Moscovei ! "

Acum ia hotărârea de a crea armata opricinicilor, de a pleca la Svoboda Alexandrovskaia. „Egumen de fier mă voi face." Se sfătuiește cu cei ce i-au rămas credincioși. Ia hotărârile ce-i vor călăuzi de aici înainte pașii. Se urcă din nou la sicriu. Privește trăsăturile înghețate ale moartei. Şi i se pare că chipul ei s-a destins, că îl aprobă.

Cu mâna pe obrazul țarinei moarte, Ivan își face marele legământ: *„Lucruri mărețe voi săvârși: atotstăpânitor pământesc mă voi face ! Două Rome au căzut, cea de a treia – Moscova ! - stă pe loc. Iar a patra Romă nu va fi ! "* *

Leadership: Poți să trăiești sub condiția ta reală, într-o versiune a realității care nu te validează drept posesor al unui destin de excepție?

Într-o lume în care sensul adevărat al valorii umane se pierde printr-o întorsătură a lucrurilor trăite, printr-o fatalitate a tot ce se întâmplă, unde numai experiența personală este cea mai bună lecție de viață, un aspirant la putere poate fi semnificat real sau simbolic, prin situația de a se așeza în situația existențială a întâlnirii dintre două categorii de circumstanțe.

Mai întâi acele circumstanțe de hazard când el însuși este un rătăcit prin ceață, mișcându-se fără rost și fără încetare, dar care trage în mod neașteptat și lumea după el. Apoi, acele circumstanțe de necesitate, reprezentând modalitatea de manifestare a unor stări sau tendințe de dominare, prin forța potențialului de a se impune, când el devine "schimbarea" datorită faptului că rămâne fidel principiilor sale de afirmare.

Ne referim la șansă ca la o modalitate de a ști să alegi între circumstanțele favorizante ale unei situații și slăbiciunea ta lăuntrică, iar țarul Moscovei a înțeles că ceea ce apare la orizontul destinului său într-un anumit moment de cotitură trebuie luat ca un semn de recunoaștere al meritelor personale, înainte ca această șansă să dispară.

Leadershipul este acea parte a imensității oportunității de a alege, fără a lăsa circumstanțele să aleagă în locul tău. O șansă pe care foarte puțini o înțeleg, pentru că în fiecare destin ea apare la un moment dat, dar poate dispărea dacă nu ești demn de ea.

Iar așa cum scria cineva pe un blog de astrologie, trebuie menținut un echilibru între cele două aspecte: acceptarea destinului și eforturile de a influența circumstanțele.

Leadership: Poți atinge experiența nemijlocită a unor lucruri fără a ști în același timp măcar un adevăr despre ele, doar considerându-le drept o cerință sine qua non pentru atingerea măreției?

Posesorul unui destin de excepție știe că trebuie să parcurgă un drum lung care duce la restaurarea ființei sale, prin experiențe ierarhizate într-un lanț ascensional. De aceea el face o preocupare constantă din acest drum, care pe fondul unor răsturnări de situație să nu se circumscrie unei realități absurd contrariante, ci doar acelor experiențe repetate de a se așeza pe poziția unui biruitor.

Iar un biruitor care își apără cu stoicism drepturile se orientează întotdeauna după sloganul: „ *Lucruri măreațe voi săvârși: atotstăpânitor pământesc mă voi face !* ” Aceste lucruri, în orice imagine despre sine însuși, în orice circumstanță, fac înconjurul unei gândiri exprimate printr-un fel de necesitate de a reflecta asupra posibilelor legături cu un erou al cărui super-putere constă în capacitatea de a demonstra că posedă acea știință de a alege neghina din grâu. Un asemenea erou este în stare să trăiască un moment important cu o mare combustie interioară, dar deloc exteriorizată.

A trăi sub condiția ta reală, dar într-o versiune a realității care nu te validează drept posesor al unui destin de excepție, înseamnă să continui să înaintezi pe drumul vieții beneficiind de puterea efectivă a unor idealuri înalte, fără să te conformezi lor în fiecare din acțiunile tale.

Atingerea măreției este considerentul unei mari reprezentativități pe scena unei istorii care trebuie definită printr-o realitate trecută, prezentă și viitoare, încât eroul principal să fie considerat cel mai înalt și nețărmuit adevăr despre faptele și rănile istoriei.

Nu este doborât încă țarul Moscovei ! este rodul acelor manifestări personale, născute din focul lăuntric, care redau pe marea imagine a destinului figura unei personalități marcante formată prin lupta continuă cu forțele ostile, în special cu fenomenul de regres: fii comun ca ceilalți.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/nu-este-doborat-inca-tarul-moscovei.html